

בש"פ 5128/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5128/22

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה (השופטת א' דגן) בעמ"ת 75561-07-22 מיום
20.7.2022

בשם המבקש: עו"ד תומר בן חמו

החלטה

1. בקשת רשות ערר "בגלגול שלישי" לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת א' דגן) בעמ"ת 27561-07-22 מיום 20.7.2022. בגדרו נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בעכו (כב' השופטת ש' פיינסוד-כהן) בתמ"ת 1023-07-22 מיום 10.7.2022, בה הורה בית משפט השלום על מעצר המבקש עד להחלטה אחרת, תוך שקבע שישנן ראיות לכאורה ושלל את חלופת המעצר שהוצעה על-ידי המבקש.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 3.7.2022 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1997. על-פי המתואר בכתב האישום, בתאריך 2.6.2022, הגיע המבקש אל מחלקת הרווחה בכפר ג'וליס על עמוד 1

מנת לברר את פשר ההליך המשפטי המתנהל נגדו וכן את משמעות צו ההרחקה וההגנה שהוגש בעניינו על-ידי אשתו. במהלך השיחה עם העובדת הסוציאלית, החל המבקש לקלל את אשתו, והוסיף כי "אני מציע שתדאגו ל... (שמה של האישה הושמט מטעמי צנעת הפרט, י"ו) למקלט, כי זה לא הולך להיגמר בטוב". בהמשך השיח עם העובדת הסוציאלית, חזר המבקש על האמור פעמיים נוספות.

3. בד ובבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

המבקש הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, בהתייחס לאמירות המיוחסות לו, אך טען כי הדברים נאמרו בפני גורם טיפולי כאשר "הוא מבקש לשחרר קיטור" בפניו. עוד טען המבקש לחולשת הראיות בהתייחס ליסוד הנפשי. אשר אינן מצדיקות, לגישתו, מעצר עד תום ההליכים.

4. בהחלטתו מיום 10.7.2022, הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש עד להחלטה אחרת. בתוך כך, נקבע כי קיימות ראיות לכאורה לעבירת האיומים בדרגה בינונית, שכן מתעוררות שאלות שונות הדורשות הכרעה בתיק העיקרי לעניין היסוד הנפשי ובהן יש להכריע במסגרת ההליך העיקרי. בית משפט השלום דחה את חלופת המעצר שהציג המבקש וקבע כי במקרה דנן נשקפת מהמבקש מסוכנות נוכח עברו הפלילי.

בית משפט השלום אף הוסיף כי אין בהחלטתו כדי לשלול כל חלופת מעצר, והורה על עריכת תסקיר שירות מבחן לבחינת היתכנותה של חלופת המעצר המוצעת או כל חלופת מעצר שתוצע על-ידי שירות המבחן.

5. על החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי, במסגרתו נטען, בין היתר, כי התשתית הראייתית דלה ונסמכת על עדות ישירה אחת של עובדת סוציאלית. המבקש שב על טענותיו לפני בית משפט השלום, והדגיש כי במקרה דנן לא ניתן לבסס את קיומו של היסוד הנפשי, שהינו חלק בלתי נפרד מעבירת האיומים. מטעם זה, ובהעדר ראיות לכאורה, לטענתו, אין מקום למעצרו עד תום ההליכים.

6. בית המשפט המחוזי דחה את הערר. בתוך כך, נקבע כי קיימות ראיות לכאורה המבססות פוטנציאל הרשעתי בעבירת איומים. בהקשר זה, קבע בית המשפט המחוזי כי צדק בית משפט השלום כשקבע כי אין לדון בשלב זה בסוגיית היסוד הנפשי וכי עניין זה יבחן בתיק העיקרי. בית המשפט המחוזי אף הוסיף כי לא ניתן להתעלם ממסוכנותו של המבקש, אשר נובעת מחומרת העבירות המיוחסות לו וכן מעברו הפלילי באלימות נגד אשתו ושימוש בסמים מסוכנים.

עוד הבהיר בית המשפט המחוזי כי החלטת בית משפט השלום היא "החלטת ביניים" שכן הוא הורה על מעצר המבקש עד להחלטה אחרת שתיתן לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו.

על פסק דין זה נסובה הבקשה שלפניי.

הבקשה דן

7. בבקשתו, שב המבקש על עיקר טענותיו לפני הערכאות קמא, ומוסיף, בין היתר, כי במקרה דנן, ישנן נסיבות מיוחדות שיש בהן לפגוע פגיעה בלתי מידתית בזכויותיו. לטענת המבקש, הותרו במעצר משדרת מסר כי גם בעת פגיעה עם גורמים מקצועיים מוסמכים, כשהפרט נמצא במצוקה, דברים שנאמרים בשעת כעס ותסכול עשויים לשמש כעילה למעצר עד לתום ההליכים.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות אף מבלי להידרש לתשובה.

9. על בקשת רשות לערור "בגלגול שלישי" בהליכי מעצר יחולו אמות מידה מצמצמות, ובקשה כאמור תתקבל רק במידה שמתעוררת בה שאלה בעלת חשיבות כללית ציבורית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או בהתקיים נסיבות חריגות, כגון עיוות דין שנגרם לחשוד או פגיעה בלתי מידתית בחירותו (ראו: בש"פ 9489/17 שקיר נ' מדינת ישראל, פס' 6 (5.12.2017); בש"פ 1987/22 זהבי נ' מדינת ישראל, פס' 9 (22.3.2022)). המקרה שלפנינו אינו בא בגדר נסיבות חריגות אלה.

יתירה מכך, אמות מידה מצומצמות אלה חלות ביתר שאת ביחס לבקשת רשות ערעור על החלטת ביניים, כבענייננו, אשר הוגשה בטרם התקבלה ההחלטה הסופית בדבר מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו (ראו: בש"פ 371/15 בלעום נ' מדינת ישראל, פס' 6 (19.1.2015); בש"פ 7167/17 אבו זייד נ' מדינת ישראל, בפס' 13 (19.9.2017); בש"פ 4295/22 מחאמיד נ' מדינת ישראל, בפס' 7 (28.6.2022)).

10. אוסיף עוד כי חרף טענותיו של המבקש בנדון, הבקשה אינה מעוררת כל שאלה עקרונית בעלת השלכות רחב, והיא נטועה בדל"ת אמותיו של המקרה הקונקרטי הנדון ונסיבותיו.

11. בבחינת למעלה מן הצורך, אציין כי אף לגופו של עניין לא נפל פגם בפסק דינו של בית המשפט המחוזי. מסוכנותו של המבקש בולטת, ובצדק הורה בית משפט השלום על קבלת תסקיר מעצר, ואף הדגיש כי חלופת המעצר בעניינו של המבקש לא נפסלה, ותבחן בשנית לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, כמקובל (ראו: בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל, פס' 9 (15.1.2015); בש"פ 3562/22 אל קריני נ' מדינת ישראל, פס' 9 (26.5.2022)).

12. סוף דבר: הבקשה נדחית.

אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ד' באב התשפ"ב (1.8.2022).

ש ו פ ט ת
